

תלמודו בידו

דף צג עמוד א

יבמות

א] האומר "הרי את מקודשת לי לאחר שיחלוץ לך
יבמיך", האם מקודשת ?

ב] אשה שאמרה לבעלה "מה שאני עושה מלאכה יהא
אסור לך בקונם", האם צריך הבעל להפר ?

ג] המוכר פירות דקל קודם שבאו לעולם, האם המכירה
חלה ?

ד] האומר לחברו "שדה זו שאני עתיד לקנות,
לכשאקחנה תהיה קנויה לך מעכשיו", מה דינו ?

א] חכמים: אינה מקודשת.

1. הואיל ואין קידושין תופסים ביבמה, שוב לא יחולו גם אחר
שיהיו ראויים לחול, שהרי זה כמקנה דבר שלא בא לעולם.

2. קידושין תופסים ביבמה, אלא שאין אדם מקנה דבר שלא בא
לעולם אפילו כשיש בידו להחיל את הקנין עכשיו.

ר' מאיר: הרי זו מקודשת, שסובר שאדם מקנה דבר שלא בא לעולם.

ב] תנא קמא: אין צריך להפר מפני שאינו חל, שהרי היא משועבדת לתת לו מעשה ידיה.

ר' עקיבא: יפר, שמא יהיו מעשה ידיה יותר ממה שחייבת לו, והעדפה זו שלה היא
וחל עליו הקונם. ואף שמעשה ידיה עדיין לא באו לעולם:

1. ר' עקיבא סובר שאדם מקנה דבר שלא בא לעולם.

2. מדובר שאמרה "יקדשו ידי לעושיהם", והרי הידים באו לעולם.

ג] רב הונא: עד שלא באו הפירות לעולם יכולים לחזור בהם, לפי שעדיין לא חל הקנין.

רב נחמן: אף משבאו לעולם אין המכר חל, כיון שנעשה הקנין בזמן שלא היו בעולם.

אכל הלוקח מן הפירות קודם שחזר בו המוכר, פטור מלשלם לו וכי מחלו.

ד] לרב, מיד עם קניית השדה קנה חברו למפרע. שאדם מקנה דבר שלא בא לעולם.